

آقای رئیس جمهور بایده،

ما سازمان‌های امضاکنندگان این بیانیه از شما می‌خواهیم که توجه به «حقوق بشر» را در اولویت رویکرد سیاست خارجی دولت خود در قبال حکومت ایران قرار دهید. در هنگامه تلاش دولت ایالات متحده آمریکا برای بازگشت به توافقنامه برجام، امید داریم که شما به تعهد دولت خود مبنی بر توجه ویژه به مباحث حقوق بشری و قرارداد این موضوع در مرکز سیاست خارجی عمل کنید. باید تلاش در جهت پیگیری کارنامه نقض فاحش حقوق بشر در ایران و بهبود آن هم راستا با مذاکرات درباره مسائل امنیتی صورت گیرد و منافع امنیت ملی ایالات متحده در صورت عدم رسیدگی به حقوق شهروندی مردم ایران تأمین نخواهد شد.

براساس گزارش سالانه حقوق بشر وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا در سال ۲۰۲۰ «حکومت ایران با سخت‌گیری‌های مکرر در حوزه مطبوعات آزادی بیان را به شدت محدود کرده و از اعمال قدرت برای ترساندن فعالان حقوق بشر و منتقدان حکومت و یا تحت پیگرد قانونی قرار دادن این افراد بهره گرفته است.»

بسیاری از اتهامات مطرح شده علیه فعالان مدنی و روزنامه‌نگاران ناشی از استناد و تفسیر مقامات قضایی از برخی قوانین مبهم در جمهوری اسلامی ایران است که هر سخنی را که به تعبیر مقامات به ضرر و مخالف با «اصول بنیادین اسلام» و یا باعث تهدید «امنیت ملی» باشد، جرم تشخیص می‌دهد. قدرت و نظارت شدید شورای نگهبان بر تمام انتخابات و تایید و یا رد صلاحیت کاندیدها توسط این نهاد انتصابی باعث شده است که برگزاری انتخابات نتواند راهی برای دفاع شهروندان ایرانی از حق خود باشد.

در جریان اعتراضات گسترده مردمی آبان ۹۸، سازمان عفو بین الملل تخمین زد که حداقل ۳۰۴ نفر در جریان این اعتراضات کشته و هزاران نفر دیگر دستگیر شدند. (برخی گزارش‌ها حاکی از آن بود که تعداد کشته‌شدگان و دستگیرشان بسیار بیشتر از این عددها بوده است.) بنا به اعلام سازمان حمایت از روزنامه‌نگاران، از دسامبر سال ۲۰۲۰ دست‌کم ۱۵ روزنامه‌نگار در زندان‌های ایران محبوس هستند. مقامات امنیتی ایران روزنامه‌نگاران شاغل در خارج از کشور نیز را هدف گرفته و خانواده‌های آنها را در ایران مورد آزار و اذیت قرار داده‌اند.

برای انجمن قلم آمریکا (PEN America) مسجل شده که در سال ۲۰۲۰، زندانی شدن ۱۹ هنرمند و نویسنده ایران را به چهارمین زندان نویسندگان و روشنفکران جهان بدل کرده است؛ از نوازندگان و

فیلمسازان گرفته تا عکاسان وحتى [فعالان حوزه مدلینگ](#) با حکم حبس روبرو شدند. از سوی دیگر فعالان حقوق زنان و اقلیت‌های جنسیتی نیز مورد آزار و اذیت شدید از سوی مقامات امنیتی قرار می‌گیرند.

جنبشی که فعالان حقوق زنان علیه قوانین حجاب اجباری در ایران به راه انداختند به طرز بیرحمانه‌ای سرکوب شد و برخی از اعضای این جنبش اعتراضی با مجازات‌های طولانی حبس و بعضاً بیش از یک دهه روبرو شدند.

مقامات حکومت ایران همچنان به رویه آزار از طریق ارباب و حتی بازداشت اعضای خانواده مخالفان سیاسی و روزنامه‌نگاران شاغل خارج از ایران ادامه می‌دهد و در سالهای اخیر، مقامات جمهوری اسلامی ایران از دستگیری تعدادی از این مخالفان خبر داده‌اند؛ نشانه‌های روشن و محکمی وجود دارد که این افراد خارج از مرزهای کشور به دست نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی ربوده شده‌اند. از جمله این مخالفان و روزنامه‌نگاران ساکن خارج از کشور، [روح‌الله زم](#) فعال سیاسی مخالف حکومت و روزنامه‌نگار است که احتمالاً در سفر به عراق ربوده و بعد بازداشت و سرانجام اعدام شد.

حکومت ایران همچنین مسئول مستقیم رفتار شرم آور علیه شهروندان بازداشت شده ایرانی-آمریکایی و استفاده آنها به عنوان مهره‌هایی برای چانه‌زنی سیاسی در مذاکرات بین‌المللی است.

ایران در سال گذشته میلادی [بالاترین](#) تعداد اجرای حکم اعدام به نسبت جمعیت آن کشور در جهان را با ۲۶۷ مورد داشته است. روند محاکمات در دادگاه‌های ایران خارج از استانداردهای بین‌المللی و در کوتاه‌ترین زمان ممکن پی گرفته می‌شود و درخواست برای تجدیدنظر و دادخواهی محکومان به‌خصوص در پرونده‌های سیاسی رد می‌شود.

در ماه مارس ۲۰۲۰ (فروردین ۱۳۹۹) رئیس قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد که در پی شدت گرفتن شیوع ویروس کرونا در زندانهای کشور حدود ۷۰ هزار نفر از محبوسان به طور موقت از زندان آزاد خواهند شد - اقدامی که شامل حال بسیاری از زندانیان سیاسی و مخالف حاکمیت نشد.

بازداشت‌های خودسرانه نامحدود، محرومیت از ملاقات با وکیل، برگزاری دادگاه‌های سریع و ناعادلانه، شکنجه و اجبار به اعتراف بازداشت‌شدگان و [شرایط اسفناک زندانها](#) در نظام قضایی جمهوری اسلامی ایران، به امری عادی بدل شده است.

شمار زیادی از مدافعان حقوق بشر پشت میله‌های زندان به سر می‌برند. [نسرین ستوده](#)، نویسنده و وکیل حقوق بشر که به دلیل فعالیت‌های مسالمت‌آمیز حقوق بشری دستگیر شد، در حال حاضر دوران حبس ۱۲ ساله حبس خود در زندان پشت سر می‌گذارند. [گلرخ ابراهیمی ایرانی](#)، نویسنده و فعال حقوق بشر هم به دلیل نوشته‌هایش در دو نوبت به حبس محکوم شد. او در حین بازداشت از سوی ماموران مورد ضرب و شتم و آزار جسمی قرار گرفت و همچنین در طول دوران حبس از دیدار با خانواده‌اش محروم بوده است.

در حالی که ما تلاش‌های دولت آمریکا را برای پایان دادن به عمل ننگ‌آور بازداشت دوتابعیتی‌ها را حمایت و تحسین می‌کنیم، امیدواریم که تلاش‌های دیپلماتیک آمریکا نگرانی‌های موجود درباره وضعیت حقوق بشر مردم ایران را نیز مدنظر داشته باشد و آن را در اولویت کاری خود قرار دهد.

در حالی که همه‌گیری کرونا همچنان جامعه ایران را در وضعیت سخت و آزاردهنده‌ای قرار داده است، ضروری است که دسترسی مردم ایران به کالاها و خدمات حیاتی و بشردوستانه به ویژه لوازم و تجهیزات پزشکی و دارو بدون محدودیت فراهم باشد.

ایالات متحده باید صراحتاً اعلام کند که توجه و تاکید مستمر و مداوم به حقوق بشر در ایران یکی از مولفه‌های اصلی سیاست خارجی ایالات متحده در قبال جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. بهبود وضعیت آزادی بیان و سایر حقوق دریغ شده شهروندان ایرانی و موظف دانستن حکومت در پاسخگویی به مردم خود و نسبت به وضعیت حقوق بشر در سطح مذاکرات بین‌المللی اساسی و مهم است.

همان‌گونه که گفتگوها در بالاترین سطح با ایران احیا می‌شود، باید محور اساسی و قدرتمند حقوق بشر با مطالبات مشخص و سیاست‌گذاری هدفمند جهت دستیابی به این مطالبات و خواسته‌ها، تدوین و پیاده‌سازی شود؛ این محور استوار بر وضعیت حقوق بشر در ایران باید شامل سرفصل‌هایی به شرح زیر باشد:

- اتخاذ و چینی اهداف و معیارهای مشخص حقوق بشری در کنار بحث و گفتگو در مورد برجام و سایر موارد نگران‌کننده‌ایی که در مذاکره با ایران پیگیری می‌شود.
- اصرار و پافشاری مقامات بلندپایه ایالات متحده بر رساندن صدای عمومی اعتراض درباره نقض حقوق بشر در ایران؛ از جمله درخواست آزادی فوری و بدون قید و شرط نویسندگان

محبوس، روزنامه نگاران و سایر زندانیان که به طرز غیرقانونی بازداشت شده‌اند و همچنین توجه و تاکید به سیستم غیر دموکراتیک انتخابات در ایران و همین‌طور درخواست برای اصلاحات قانونی و نظام قضایی و بهبود بخشیدن به وضعیت آزادی بیان و فراهم آوردن امکان تجمع و دادخواهی مردم.

- تلاش مجدانه برای تسریع در اقدام دستور کار چند جانبه درباره ایران در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد؛ از جمله حمایت از انجام تحقیقات مستقل درباره اعتراضات نوامبر ۲۰۱۹ (آبان ۹۸) و اعمال خشونت‌های نیروهای امنیتی پس از اعتراضات بر مردم.
- گرفتن ضمانت از ایران جهت همکاری طبق چهارچوب‌های سازمان ملل و دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر این سازمان، از جمله اجازه ورود به جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل به ایران و تلاش برای برپایی دفتر حقوق بشر سازمان ملل در کشور.
- باید اطمینان حاصل شود که تحریم‌های ایالات متحده دسترسی مردم ایران به کالاها و خدمات بشردوستانه و معاف از تحریم را شامل نمی‌شود.
- ادامه تحریم ناقضان جدی حقوق بشر در ایران و تاکید بر اینکه این تحریم‌ها تا زمان محقق شدن شرایط قابل قبول حقوق بشری در ایران برقرار خواهد ماند. سازمانهای امضاکننده این نامه، در مورد تحریمها در زمینه های دیگر نظرات مختلفی دارند، اما همه ما بر این اعتقادیم که تحریمهای ایالات متحده آمریکا نباید در دسترسی مردم ایران به کالاها و خدمات حیاتی و بشردوستانه خدشه ای وارد کنند یا مانع آن شوند.

سخنان آنتونی بلینکن وزیر امور خارجه آمریکا، مبنی بر تعهد دولت شما در "ایستادگی مقابل نقض حقوق بشر در هر کجای دنیا که اتفاق افتد، بدون در نظر گرفتن اینکه آیا عاملان آن رقیب یا شریک ما باشند" باعث دلگرمی است. ما امیدواریم که با تدوین سیاست خود در قبال جمهوری اسلامی ایران بانی حفظ این تعهد شوید.

با احترام

انجمن قلم آمریکا

کمیسیون حقوق بشر در ایران

سازمان خانه آزادی

بنیاد عبدالرحمن برومند

سازمان «اول حقوق بشر»

مرکز اسناد حقوق بشر ایران

سازمان پروژه دموکراسی در خاورمیانه

بنیاد سیامک پورزند

اتحاد برای ایران